

[Grünbaum.]

Det, som er det afgørende, er, at der er tid til den 17.-20. oktober med at tage stilling til denne udskrivningsprocent, og det er det, vi gerne har villet fremhæve. Som situationen er og måske endda også vil blive ved tredje behandling af skatteforslagene, vil jeg anse det for meget betænkeligt at tage stilling til udskrivningsprocenten. Der er også hele den finansielle situation, som må indgå i overvejelserne, inden man tager stilling til en udskrivningsprocent. Det er kun det, vi har villet bemærke her i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligsikring.

(Lovforslaget (nr. 192) findes i tillæg A. sp. 3371, fremsættelsen i tidenden sp. 8183).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændringer i boligsikringsloven [af Kaj Hansen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. LXI) findes i tillæg A. sp. 3383, fremsættelsen i tidenden sp. 8185).

Forslagene sattes til forhandling.

Boligministeren (Johan Philipson):

Det kommunistiske parti har fremsat et forslag til folketingsbeslutning om ændringer i boligsikringsloven, og de følgende bemærkninger angår alene dette forslag.

De to første punkter i forslaget, nemlig en udskydelse af boligsikringslovens ikrafttræden til 1. januar 1975 samtidig med, at de nuværende boligsikringssatser uændret skal fortsætte til dette tidspunkt, har været udførligt drøftet i boligudvalget, og jeg er ikke tilhænger af denne løsning.

Først og fremmest betyder den, at de problemer, vi står i nu, udskydes i 3 måneder, og hvis man udskyder loven i 3 måneder og fortsætter med uændret lavt indkomstgrundlag, vil problemerne være vanskelige at løse til den tid. Hertil kommer, og det er måske det væsentlige, at det vil være umuligt at udøve indbyrdes retfærdighed mellem den del af boligsikringsmodtagerne, der i dag får ydelserne beregnet på grundlag af 1972-indkomsten plus 10 pct., og så resten af boligsikringstagerne, både den tredjedel af de nuværende, der får boligsikring efter aktuel indkomst, og de nye, som kommer til i oktober kvartal.

Det sidste punkt i forslaget vedrører den kommende boligsikringsordning, og herom vil jeg gerne sige, at det ligger helt fast, at boligsikringsloven revideres i 1974-75. Imidlertid er det jo således, at størstedelen af de principper, der er nævnt i det kommunistiske forslag, allerede anvendes; det gælder både for den lov, vi har i dag, og for den lov, vi får fra 1. oktober 1974. Begge disse boligsikringsordninger tilgodeser husstande med lave indkomster, yder tillæg for hvert barn og tager hensyn til boligens størrelse og huslejen. Men på to punkter afviger forslaget herfra. Boligsikringen ønskes beregnet på basis af bruttoindkomster, og boligsikring ønskes pristalsreguleret, således at indkomstforøgelse, der skyldes lønregulering som følge af inflation og prisstigninger, ikke må medføre nedsættelse af boligsikring.

Må jeg om indkomstgrundlaget oplyse, at man flere gange tidligere, bl.a. ved boligsikringslovens første vedtagelse i 1967, har drøftet, om bruttoindkomsten kunne bruges som beregningsgrundlag, men man har hver gang vejet tilbage fra at gennemføre regler herom. Gennemførelsen af et sådant forslag forudsætter, at boligsikringskontorerne selvstændigt skulle fastsætte en boligsikringsindkomst. Det vil også afskære husstande med stor forskel på brutto- og nettoindkomst, f.eks. mindre handlende med rela-